

Rung 1972

Nằm Mơ
Nằm Mơng

Tôi mơ thể xác bay cao
Thành ra cơn gió rung xao lá rừng
Bay cao cao nữa quá chùng!
A thân thể! Bồng nhẹ hừng đám mây

Rừng!

Tiếng kêu mừng rỡ vang lên trong tinh mơ, vang dội cả khu phố đang yên tĩnh giữa lòng một thành nội Huế nghiêm trang cổ kính, xô động lên những thành quách trầm mặc, u hoài rêu phủ.

Rừng!

Tiếng xanh hực hỡ & lũng lũng ngực thanh niên của chàng tuổi trẻ Nguyễn Tuấn Khanh, sinh viên trường Mỹ Thuật Huế những năm đầu thập kỷ 60' sau bao đêm ngày trải dài ước mộng, rồi thâm lặng hun đắp & sung mãn nhưng giàu có để gọi cho riêng mình một bút danh trong hàm nghĩa đây nung nấu & tham lam (đáng yêu) đó: Rừng!

Vâng, Rừng đã khai sinh lại cho mình trong niềm khát khao tuyệt cùng của một nghệ sĩ sáng tạo, giàu có với bao điều u mật trong tâm hồn anh cũng như của muôn thuở núi rừng trùng điệp còn mãi một niềm cam lặng bí nhiệm đang trùm phủ lên mặt đất mênh mông mà lạnh lẽo này .

Rừng bay theo sắc màu từ đó, anh vừa đi vừa khám phá (hay phá phách?), thiết lập rồi đập xoá, tiếp nhận rồi chối bỏ, gào thét hay gậm rú, vậy thực sự hội họa đối với anh là gì? Anh vẽ, nghĩa là anh muốn 'nói' bằng màu sắc mà chính anh từng dành trọn tuổi thanh xuân để gửi gắm với hết lòng tín cậy, anh muốn 'múc cạn' cho hết những vùng sáng tối siêu hình trong thăm thẳm hồn phách anh, đòi nắm bắt đến kỳ cùng những chất liệu hiển linh còn giấu mặt trên khắp các suối khe rừng rú ngút ngàn bao la còn ẩn khuất giữa cõi đất trời.

Và anh đã trải qua nhiều thời kỳ của những thủ pháp khác nhau với màu sắc, từ ẩn đến trừu tượng, từ hiện thực đến lập thể, từ dã thú đến huyền ảo, triết lý, do đòi hỏi của một tư chất riêng biệt ngạo nghệ, do được cấu thành bởi thế cuộc khốc liệt cùng cơn sóng dữ của triết học hiện sinh từ phương Tây tràn sang làm cho cả một thế hệ bị chênh vênh, gậm nhấm sự phi lý của cuộc sống & chiến tranh nội chiến bạo ngược, nhấn tâm đến xé lòng!

Rừng với hàng loạt sáng tác trong những năm cuối 60' & đầu 70', là giai đoạn đẹp-hung-hãn nhất của anh với những gam màu sống (rất gan dạ), rất dã-thú! Tác phẩm của anh là những tiếng kêu khản chói lọi của cô đơn, của phản kháng nghẹn thở, để thường thức trọn vẹn tác phẩm hội họa của anh, người xem cần thiết phải biết nghe bằng mắt—listen to the eye, nên tranh của Rừng thường thoát ra khỏi những giáo điều thường thức của chốn trường quy, để khiến nảy sinh những phê phán cay nghiệt, tị hiềm.



Anh biết & Anh không cần phải biết.

Trong cuộc tìm kiếm bản thể cũng như vũ trụ bằng hội họa, anh lắng nghe chính mình & tự khám phá ra những năng lượng khác có thể bổ trợ cho mình góp thêm tiếng nói đáng kể trong cuộc phiêu du của mộng tưởng, đó là chữ nghĩa với văn xuôi & thơ ca.

Những truyện ngắn của anh, cũng như hội họa: chất liệu thô thấp nhưng giàu biểu cảm, thể hiện cũng như gửi gắm nhiều thông điệp cho cuộc sống, được các nhà phê bình ngợi khen, ghi chú. Riêng về thi ca thì anh 'phá phách' đáng kể với những tiết tấu khác lạ, những thụ cảm nhục thể liêu linh, tất cả chỉ gom về một nỗi ham muốn tuyệt cùng như đã nói trên: muốn nói, muốn cất tiếng kêu, gào thét đến cường độ, muốn múc cạn hết mọi chân lý, mọi bí khuất từ trí năng của con người cho đến bao la thế giới trùng trùng điệp điệp ngoài kia!

Anh chỉ biết cặm cụi, miệt mài làm việc & vui vẻ đợi chờ đến một ngày nào đó chỉ mệnh từ một đấng bề trên, lệnh rằng: "thôi, hãy nghỉ ngơi đi!", & Rừng khép mắt! Khép mắt trong nỗi 'bất lực tuyệt vời' trước vạn hữu vô biên của một sinh thể hữu hạn mà vùi vùi niềm bi thương thống thiết!

Một huyền thoại kể rằng, những nghệ sĩ sáng tạo, những thi sĩ là một loài chim lạ, cứ đêm về chúng bay vút lên trời & tìm ăn các giấc mơ, để sống. Vâng, giấc mơ là lương thực duy nhất của loài sáng tạo, ngưng ngừng đến nông nổi đây thơ đại.

Rừng, hãy tiếp chuyển Cuộc Phiêu Lưu Mộng Tưởng, hãy Bay Trên Tầng Thanh Khí, với đôi cánh an nhiên & phi lạc cùng những giọt sương mai long lanh trên mái nhà không, hoàng viên.

— HuyTuông

RUNG

Tên khai sinh Nguyễn Tuấn Khanh, bút hiệu Kinh Dương
Vương, Dung Nham, Cỏ Đông.

Sinh ngày 14 tháng Ba, 1941 tại Phnom Penh, Cambodia.
Tù trần lúc 3 giờ 12 phút sáng ngày 8 tháng Sáu, năm
2022 tại Garden Grove, California, Hoa Kỳ.

Chương Trình TANG LỄ

PEAK FUNERAL HOME
7801 Bolsa Ave,
Westminster, CA 92863
714-467-9870

Thứ Bảy, ngày 25.6.2022 tại Nhà viếng #5
- Thăm viếng: 10AM- 8PM
- Lễ nhập quan: 9AM
- Lễ tưởng niệm: 3PM-4:30PM

Chủ Nhật, ngày 26.6.2022 tại Nhà viếng #2
- Thăm viếng: 9AM - 12PM
- Lễ di quan: 1:30PM
- Lễ hỏa táng: 2PM

Gia đình Họa Sĩ Rừng:

Vợ: Trần Thị Bích Vân
Các con: Nguyễn Trần Ưu Đàm, Nguyễn Trần Nam Quan
& Nguyễn Trần Đông Quân
Các cháu: Bảo Ngọc, Clara, Phi Mã

Xin chân thành cảm tạ!

Liên lạc: 714.589.7520
Email: Uudam.net@gmail.com



Rừng — *Phiêu Du Mộng Tưởng*, 2001

Cây thông

Trước Jesus – Thích Ca – Mahomed
Tôi sinh ra là một cây thông
Một sớm mai hạt giống nảy mầm
Hai lá mầm xanh đâm ướm sương đêm
Run run thổi gió ban mai hơi thổi đầu đời
Tắm ánh nắng trời

Ánh sáng – Đất – Nước
Nuôi tôi lớn lên

.....
Ngày qua- Tháng qua
Tôi là cây thông thiếu niên

Năm qua – Tôi trưởng thành
Tôi trở hoa gọi hương theo gió
Hoa sinh trái duy trì giống dòng

Tôi sinh ra là một cây thông
Không cần đức tin như con người
Không cần Thượng Đế
Tôi sống giữa thiên nhiên
Không dối mình lừa người
Đầy sinh lực – Tự tin
Mùa Xuân ra hoa
Mùa đông tắm tuyết
Mùa thu kết trái
Mùa hè tắm nắng

Bao thế hệ con người sinh – diệt
Bao thế hệ lịch sử thăng trầm
Tôi vẫn đây sinh lực
Cây thông sáu ngàn năm – sừng sững

Một ngày ...xa xôi nào
Rẽ tôi không hút được nước
Lá tôi không thổi được ánh trời
Tôi yên tâm chết trong kiêu hãnh
như một cây thông

Tôi không cần ai làm lễ
Tôi không cần chôn cất
Thịt da tôi thom lừng
Thân xác tôi khô
Con người xẻ ra
Tôi thành chất đốt
Tôi cho nhiệt lượng
Làm chín nồi cơm
Làm chín nồi khoai
Tôi hóa ra tro than làm phân cho đất
Làm tốt những mầm cây
Tôi hóa thân trong một thế hệ thông mới

Tôi sống
Và chết
Kiêu hãnh
Như
MỘT CÂY THÔNG
Sáu ngàn tuổi

(Nhân chuyến đi du ngoạn National Park-Bắc California)



Sự Chiến Thắng Của Trí Tuệ, 1989

Nét kỳ diệu trong tác phẩm của Rừng – Kinh Dương Vương, đều bộc phá mãnh liệt dù trên văn chương hay hội họa đã khiến cháy bỏng cả một vũ trụ quan được lập dựng, hiển hiện đặc thù riêng biệt, dù ở đó là ký ức nguyên sơ, hay một dự phóng tương lai của một phương trời tạo lập khai sinh. Tác phẩm của Rừng – Kinh Dương Vương, đặt nặng một nhân bản sáng hóa thật bộc phá, hầu như tất cả nhào lộn trên ngọn lửa hóa sinh lập dựng một sinh thái đa dạng, mà ngôn ngữ chỉ là một cách diễn đạt sâu lắng của ý tưởng.

— Ngô Nguyên Nghiễm

(Trích: Rừng – Kinh Dương Vương: Sự Hóa Thân Lộng Lẫy Trong Hội Họa, Văn Chương)



Gia Đình Hồng, 1989

TÔI VIẾT TÊN TÔI
trong gió heo may,
trên cánh sáng những bình minh êm ả,
trên cơn mưa chiều, đông mạ mới gieo,
trên ngực nở, trên eo thon, trên tay mềm, trên những tà
áo lụa,
trên môi em căng mọng ngọt ngào.



Tim còn đập anh còn yêu em mãi. Tim ngừng rồi anh còn muốn yêu thêm.

RING